

УДК [37.016:811.161.2'373]:004.77/.8
DOI <https://doi.org/10.32999/ksu2413-1865/2025-111-17>

ЦИФРОВІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ШКОЛІ: МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Самойленко Анастасія Валентинівна,
аспірантка III року навчання,
кафедри української і слов'янської філології та журналістики
Херсонський державний університет
anastasiya1999ua@gmail.com
orcid.org/0009-0000-5843-4176

У статті розглянуто процес цифровізації викладання української мови в основній школі з акцентом на формування лексичної компетентності учнів. Актуальність дослідження зумовлена впровадженням Концепції «Нова українська школа» та потребою в оновленні методів викладання мовних дисциплін відповідно до викликів цифрового суспільства. У роботі проаналізовано теоретичні засади цифрової трансформації освіти, зокрема мовної, а також окреслено можливості сучасних цифрових інструментів: інтерактивних платформ (Wordwall, LearningApps), мобільних застосунків (Quizlet, LinguaLeo), онлайн-словників та освітніх відеоресурсів. Визначено методи й прийоми, що сприяють ефективному засвоєнню лексикологічного матеріалу: гейміфікація, веб-квести, цифрове тестування, мультимедійна візуалізація. Особливу увагу приділено ролі вчителя в умовах цифровізації – його цифровій та методичній компетентності, вмінню адаптувати навчальні інструменти до освітніх цілей і потреб учнів. Зазначено ключові бар'єри на шляху цифрової інтеграції (технічні, методичні, психологічні) та запропоновано шляхи їх подолання.

Авторка доводить, що цифрові технології не є другорядним доповненням, а виступають невід'ємною частиною сучасного уроку української мови. Описано приклади успішного впровадження цифрових платформ у практику викладання лексикології. Зроблено акцент на перевагах персоналізованого навчання та розвитку ключових компетентностей учнів. Вказано на значення критичного мислення, цифрової грамотності й комунікативних умінь у процесі засвоєння лексичного матеріалу. Розглянуто інтеграцію штучного інтелекту в освітнє середовище як перспективний напрям. Окремо проаналізовано вплив цифрових технологій на мотивацію та залучення школярів до навчального процесу. Зазначено, що цифровізація сприяє гнучкості та адаптивності уроків. Наголошено на важливості підвищення кваліфікації вчителів у сфері цифрової лінгводидактики. Отримані результати можуть стати основою для подальших досліджень у галузі цифрової освіти та викладання української мови.

У статті підкреслено необхідність інституційної підтримки процесів цифровізації в освіті. Також авторка акцентує на доцільності створення єдиної освітньої платформи для лексикологічного навчання. Запропоновано орієнтовну модель цифрового уроку української мови з урахуванням вікових особливостей учнів. Аналіз підтвердив ефективність комплексного підходу до поєднання ІКТ, педагогічної майстерності й методичного проектування. Практична цінність дослідження полягає в можливості використання описаних інструментів і прийомів у щоденній освітній діяльності вчителів.

Ключові слова: цифровізація освіти, українська мова, основна школа, лексикологія, цифрові інструменти, лексична компетентність, інтерактивне навчання, цифрова компетентність вчителя, освітні платформи, Нова українська школа.

DIGITALIZATION OF UKRAINIAN LANGUAGE TEACHING AT SCHOOL: OPPORTUNITIES FOR MODERNIZATION OF THE EDUCATIONAL PROCESS

Samoilenko Anastasiia Valentynivna,
Postgraduate student at the Department of Ukrainian and Slavic Philology and
Journalism
Kherson State University
anastasiya1999ua@gmail.com
orcid.org/0009-0000-5843-4176

The article examines the process of digitalization in teaching the Ukrainian language in secondary school, with a focus on developing students' lexical competence. The relevance of the research is determined by the implementation of the New Ukrainian School concept and the need to update language teaching methods in response to the challenges of the digital society. The paper analyzes the theoretical foundations of digital transformation in education, particularly language education, and outlines the possibilities of modern digital

tools such as interactive platforms (Wordwall, LearningApps), mobile applications (Quizlet, LinguaLeo), online dictionaries, and educational video resources. The study identifies methods and techniques that promote effective learning of lexicological material, including gamification, web quests, digital testing, and multimedia visualization. Special attention is given to the teacher's role in digitalization—their digital and methodological competence, as well as their ability to adapt learning tools to educational goals and students' needs. The key barriers to digital integration (technical, methodological, and psychological) are identified, and possible solutions are proposed.

The author argues that digital technologies are not a secondary supplement but an integral part of a modern Ukrainian language lesson. Examples of successful implementation of digital platforms in lexicology teaching practice are presented. Emphasis is placed on the benefits of personalized learning and the development of students' key competencies. The article highlights the importance of critical thinking, digital literacy, and communication skills in the process of mastering lexical material. The integration of artificial intelligence into the educational environment is considered as a promising direction. The influence of digital technologies on students' motivation and engagement in the learning process is analyzed separately. It is noted that digitalization promotes flexibility and adaptability in lessons. The importance of improving teachers' qualifications in the field of digital linguodidactics is emphasized.

The obtained results can serve as a foundation for further research in digital education and Ukrainian language teaching.

The article underscores the need for institutional support for digitalization processes in education. The author also highlights the expediency of creating a unified educational platform for lexicological learning. A sample model of a digital Ukrainian language lesson is proposed, taking into account students' age characteristics. The analysis confirms the effectiveness of an integrated approach combining ICT, pedagogical mastery, and methodological design. The practical value of the study lies in the possibility of applying the described tools and techniques in teachers' daily educational practice.

Keywords: digitalization of education, Ukrainian language, secondary school, lexicology, digital tools, lexical competence, interactive learning, teacher's digital competence, educational platforms, New Ukrainian School.

Вступ. Цифровізація освіти стала визначальною тенденцією XXI століття, яка впливає не лише на організаційні аспекти освітнього процесу, а й на його змістове та методичне наповнення. В умовах реалізації Концепції «Нова українська школа» (НУШ) цифрові технології розглядаються не як додатковий інструмент, а як повноцінна складова сучасного освітнього середовища. Актуальним є питання впровадження цифрових рішень у викладання мовних дисциплін, зокрема української мови в основній школі. Цей період навчання є ключовим для формування лексичної компетентності, розвитку навичок оперування лексичними одиницями та усвідомлення багатства й системності української мови.

Новизна теми полягає в комплексному аналізі цифрових інструментів та методик, які застосовуються у вивченні лексикології саме в середній ланці школи. Попри значну кількість досліджень з питань цифрової освіти, проблема дидактичного забезпечення лексикологічного компоненту залишається малодослідженою, що й обумовлює наукову актуальність обраного напрямку.

Метою дослідження є визначення сучасного стану цифровізації навчання української мови в основній школі, виявлення ефективних практик, а також аналіз програмно-методичного забезпечення, яке підтримує лексичну освіту в цифровому середовищі.

Завдання дослідження:

– проаналізувати теоретичні підходи до цифровізації мовної освіти;

– систематизувати цифрові інструменти, що застосовуються у викладанні української мови;
– виявити бар'єри цифрової інтеграції та визначити напрями їх подолання.

Методологічну основу дослідження становить комплексний підхід, що поєднує теоретичний аналіз (педагогічна, методична, психологічна література), емпіричні методи (контент-аналіз освітніх платформ, спостереження за навчальним процесом). Логіка побудови дослідження передбачає поступовий перехід від аналізу загального стану цифровізації мовної освіти до конкретних практик і ресурсів, які ефективно реалізуються в навчанні української мови в основній школі. Стаття завершується узагальнюючими висновками та окресленням перспектив подальших досліджень у цьому напрямку.

Теоретичні основи цифровізації. У процесі цифрової трансформації освіти значним є розуміння теоретичних засад інтеграції цифрових технологій у мовну освіту. У своєму дослідженні Омельчук С. А. зазначає: «Технологічні зміни, загальний доступ до диджитального світу, активне використання застосунків, соціальних мереж і віртуальних платформ, стрімкий розвиток віртуальної реальності та інформаційно-комунікаційних технологій, використання генеративного штучного інтелекту в освіті – усе це істотно впливає на диджиталізацію сучасної освіти. (Омельчук С. А., 2024). Слід усвідомити, що популярність онлайн-навчання зумовлена не лише пандемією COVID-19 та війною, а й його можливістю

усувати географічні й фінансові обмеження. Також Омельчук С. А. Стверджує: «Набуває актуальності розуміння таких базових понять цифрової лінгводидактики, як цифровий учитель, цифрове освітнє середовище, цифрові інструменти, дистанційне навчання, змішане навчання, цифрове обладнання, електронні освітні ресурси, цифрова безпека, цифрова компетентність» (Омельчук С. А., 2024).

Сучасна освіта в Україні активно трансформується під впливом цифрових технологій, що є частиною глобальних тенденцій цифровізації суспільства. Згідно з Концепцією Нової української школи, навчання має бути орієнтованим на формування компетентностей, зокрема мовної, що передбачає використання інноваційних інструментів (Концепція Нової української школи). У контексті вивчення української мови в основній школі цифрові технології дозволяють урізноманітнити методи викладання, зробити уроки більш інтерактивними та наближеними до потреб сучасних учнів, які зростають у цифровому середовищі.

Сучасні підходи до навчання української мови в основній школі базуються на засадах конструктивізму, діяльнісного підходу та концепції розвитку ключових компетентностей. Конструктивізм акцентує увагу на активній ролі учня у процесі пізнання, коли нові знання формуються на основі вже набутих. Цей підхід ефективно реалізується через цифрові освітні платформи, які дають змогу учням самостійно досліджувати мовний матеріал, здійснювати інтерпретацію значень слів, будувати лексичні поля та використовувати слова у нових контекстах. Діяльнісний підхід орієнтує навчання на розв'язання конкретних пізнавальних завдань, формування практичних навичок і вміння застосовувати знання в реальних комунікативних ситуаціях. Цифрові інструменти – інтерактивні тести, онлайн-квести, мовні ігри – активно підтримують цю методологію, забезпечуючи високий рівень залучення учнів до навчального процесу. Цифрова компетентність, інформаційна грамотність, уміння критично мислити та працювати в команді – усі ці навички формуються в процесі організації навчання із використанням цифрових технологій, які сприяють активному залученню здобувачів освіти, розвитку їхньої самостійності, творчості та відповідальності за власне навчання.

Корицька Г. Р. висловлює таку думку: «Не залишається осторонь й учитель, до професійної компетентності якого висуваються й нові вимоги: володіння методикою навчання предмета на основі широкого спектру ІК-технологій; створення предметного курсу, розробка дидактичного контенту з урахуванням електронних засобів навчання нового покоління, електронних дисциплін (електронна педагогіка, електронна лінгводидактика, електронна

лексикографія тощо). Відповідно, зазнає інноваційного втручання й сучасний урок мови, на якому вчитель уміло використовує творчий потенціал учня з метою життєдіяльного його розвитку, ґрунтовного засвоєння мовознавчих понять, формування комунікативної компетентності, загальнолюдських цінностей тощо» (Корицька Г. Р., 2017).

Цифрова трансформація освіти суттєво впливає на зміст і методику викладання української мови, сприяючи розвитку ключових компетентностей учнів. Інтеграція цифрових технологій дозволяє реалізовувати сучасні підходи до навчання, зокрема конструктивістський і діяльнісний, забезпечуючи гнучкість, інтерактивність та індивідуалізацію освітнього процесу. У цих умовах зростають вимоги і до професійної підготовки вчителя, який має володіти ІКТ та новітніми дидактичними підходами.

Цифрові інструменти у практиці.

У контексті навчання української мови цифрові ресурси стають не лише допоміжними засобами, а й повноцінними компонентами освітнього процесу. Вони значно підвищують мотивацію учнів, активізують їх пізнавальну діяльність та сприяють кращому засвоєнню лексичного матеріалу.

У матеріалі «Інформаційні ресурси навчання лексикології української мови в умовах цифрового освітнього середовища» (Самойленко А. В., 2023) виокремлено основні ефективні інструменти для навчання української мови в основній школі:

- Інтерактивні платформи – *LearningApps*, *Wordwall*, *ClassTime* дозволяють створювати динамічні вправи на визначення значення слів, добір синонімів, антонімів, редагування речень тощо. Учні працюють у формі гри, що особливо актуально для молодшого підліткового віку.

- Мобільні додатки – *LinguaLeo*, *Quizlet* дають змогу самостійно повторювати та тренувати лексичний матеріал. Флеш-картки, вбудовані тести й індивідуальний темп вивчення роблять процес навчання зручним та адаптивним.

- Онлайн-словники – *Словопедія*, *Мислово* та інші ресурси допомагають учням розширювати словниковий запас, перевіряти правильність уживання слів, ознайомлюватися з новими лексемами та сленговими виразами. Вони також формують навички самостійного мовного аналізу.

- Освітні відео – канали «*На Урок*», «*Всеосвіта*» та інші платформи пропонують короткі, доступні пояснення складних понять з лексикології, часто з візуалізацією, що відповідає віковим особливостям учнів. Це сприяє глибшому розумінню матеріалу та забезпечує повторення у зручний час.

- Застосування таких цифрових засобів навчання забезпечує:

– Зворотний зв'язок – учень одразу отримує результат виконаного завдання, що підвищує ефективність навчання;

– Диференціацію – можна адаптувати рівень складності вправ під індивідуальні потреби учнів;

– Мультимодальне подання – текст, зображення, відео, звук, що відповідає принципам сучасної педагогіки (Соломаха А., 2020).

Цифрові інструменти створюють сприятливе середовище для активного засвоєння лексичних знань та розвитку мовної особистості школяра.

До цього переліку цифрових ресурсів додаємо також ШІ-сервіси, які досить активно і швидко ввійшли до освітнього процесу не як допоміжний, а навіть як один із основних інструментів в окремих видах діяльності. Зокрема, це стосується аналізу текстів, генерації прикладів до лексичних понять, створення інтерактивних завдань, індивідуалізації навчального контенту відповідно до рівня учня, а також формування навичок критичного мислення через роботу з штучно згенерованими матеріалами. Такі сервіси, як ChatGPT, Grammarly, DeepL та інші, вже використовуються вчителями та учнями для пояснення значень слів, редагування текстів, побудови логічно структурованих відповідей і навіть моделювання комунікативних ситуацій, що робить навчання більш гнучким, технологічно просунутим і персоналізованим.

Методи і прийоми навчання. Під час навчання української мови в основній школі застосування різноманітних методів і прийомів відіграє ключову роль у формуванні глибокого розуміння лексичних одиниць і розвитку мовної компетентності. Одним із найефективніших підходів є гейміфікація, яка перетворює процес вивчення лексики на захопливу гру, де учні через виконання ігрових завдань не тільки засвоюють значення слів, а й розвивають логіку, увагу та швидкість мислення. Застосування веб-квестів сприяє самостійному опрацюванню інформації учнями, виконанню пошукових завдань в онлайн-середовищі, що активізує їхню пізнавальну діяльність і сприяє збагаченню словникового запасу шляхом практичного використання мовних знань.

Інтерактивне тестування, наприклад, за допомогою сервісів типу Google Forms, дозволяє оперативно отримувати зворотний зв'язок як від учнів, так і від учителя, сприяє контролю засвоєння матеріалу в режимі реального часу і стимулює учнів до самоконтролю та самооцінки. Групові та парні проекти, підкріплені цифровими інструментами, розвивають навички співпраці, вміння аргументувати власні думки, а також формують критичне мислення. Водночас, такі методи підтримують індивідуалізацію навчання, оскільки кожен учень може працювати у власному темпі, підбирати мате-

ріал відповідно до своїх інтересів і здібностей (Соломаха А., 2020).

Активне використання мультимедійного контенту у вигляді відео, презентацій, анімацій допомагає зробити абстрактні лексичні поняття більш зрозумілими та доступними. Візуалізація значень слів і їхніх взаємозв'язків підтримує процес глибшого запам'ятовування і формування системного мислення щодо лексики. Таким чином, комплексне поєднання гейміфікації, інтерактивних пошукових завдань, цифрового тестування та мультимедійної підтримки створює динамічне, гнучке й адаптивне середовище, в якому кожен учень отримує можливість активно залучатися до процесу навчання і успішно опановувати матеріал лексикології (Соломаха А., 2020).

В онлайн-форматі особливого значення набуває використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, що відкривають широкі можливості для формування лексичних умінь і розвитку мовної компетентності. Застосування відеоконференційних платформ дозволяє організовувати інтерактивні заняття, де вчитель і учні можуть обговорювати нові слова, виконувати спільні вправи, ділитися екранами для демонстрації прикладів або презентацій. Електронні словники та онлайн-тезауруси допомагають швидко знаходити значення незнайомих лексичних одиниць, дізнаватися їхні синоніми, антоніми та правильну вимову, а також бачити приклади вживання у контексті. Цифрові інтерактивні вправи, створені у спеціальних сервісах, дають можливість тренувати правопис, робити морфемний чи синтаксичний аналіз у ігровій формі, що підвищує мотивацію учнів.

Серед прийомів можна назвати роботу з інтерактивними дошками або спільними онлайн-документами, де учні колективно складають речення чи короткі тексти, використовуючи нові слова. Рольові ігри та діалоги можна проводити у віртуальних кімнатах для групової роботи, що дозволяє поєднати комунікативну та колективну діяльність. Використання відео- та аудіоматеріалів із відкритих онлайн-ресурсів сприяє розвитку слухового сприйняття та правильного наголошування слів. Електронні тести й опитування в режимі реального часу дають змогу миттєво перевіряти знання й коригувати помилки. Крім того, прийом «цифрового портфоліо» дозволяє учням зберігати та систематизувати виконані роботи, проекти, записи та власні словники у хмарних сховищах. Таке поєднання засобів і прийомів забезпечує не лише ефективне засвоєння лексики, а й формує в учнів навички користування сучасними мовними ресурсами, що є необхідними в умовах цифрового суспільства.

Професійна підготовка вчителя. Професійна підготовка вчителя у сфері цифро-

візації навчання української мови в основній школі – це не лише опанування технічних аспектів роботи з гаджетами чи програмами, а й формування методичного бачення, як інтегрувати цифрові інструменти у зміст уроку. Педагог повинен уміти добирати ресурси, що відповідають навчальним цілям: від інтерактивних платформ і мобільних додатків до електронних словників та онлайн-тестів. Важливим є розуміння дидактичного потенціалу цифрових технологій – як вони можуть активізувати мовленнєву діяльність учнів, сприяти розвитку їхньої лексичної та граматичної компетентності, підтримувати індивідуальну траєкторію навчання.

Не менш значущою складовою є формування цифрової грамотності самого вчителя: уміння безпечно працювати з інформацією, дотримуватися авторських прав, організовувати дистанційне чи змішане навчання. У процесі професійної підготовки варто включати практичні тренінги, моделювання онлайн-уроків, розробку інтерактивних вправ і проєктів для учнів. Таким чином, цифровізація навчання української мови стає не самоціллю, а дієвим засобом підвищення якості освіти, мотивації школярів та формування в них навичок, необхідних у сучасному інформаційному суспільстві.

Уявімо ситуацію: вчителька встановлює на свій смартфон додаток Quizlet і просто демонструє учням флеш-картки з лексичними одиницями. Такий підхід практично не впливає на якість навчання, якщо учням не пояснити, як саме використовувати цей інструмент для регулярного повторення та засвоєння слів. Натомість учитель, який самостійно створює набори карток із прикладами вживання, синонімами, антонімами та забезпечує зворотний зв'язок, дає змогу учням працювати у власному темпі та підвищує їхню мотивацію до вивчення мови.

Професійна підготовка вчителів у сучасних умовах має будуватися на практико-орієнтованих заняттях, де педагоги не лише слухають теоретичні матеріали, а й створюють власні цифрові ресурси. Так, в одній зі шкіл Києва було проведено тренінг, під час якого вчителі опановували створення веб-квестів за допомогою Google Sites і LearningApps. У межах практичної частини вони розробили завдання, що передбачали пошук значень слів у кількох джерелах, складання речень із новою лексикою та підсумкове проходження інтерактивного тесту в Google Forms. У результаті педагоги не лише краще опанували інструменти цифрової освіти, а й отримали схвальні відгуки від учнів про цікавість та новизну таких уроків.

Водночас цифрові навички мають поєднуватися з педагогічною майстерністю. Бувають випадки, коли вчитель готовий використовувати всі можливості цифрових платформ, але

немає належного інтернету чи комп'ютерів. Тоді доводиться шукати альтернативи, наприклад, використовувати мобільні телефони учнів або офлайн-додатки. Обмін досвідом серед учителів теж відіграє значну роль. Вчитель із Києва поділився на одному форумі, що після впровадження гейміфікованих завдань за допомогою Wordwall його учні стали охочіше працювати з лексикою і навіть почали створювати власні невеликі ігри для однокласників. Такі історії надихають інших і стимулюють розвиток цифрової компетентності у спільноті. З практичної точки зору, вчителі можуть скористатися платформами, такими як LearningApps або Wordwall, для створення інтерактивних завдань з лексикології.

Отже, підготовка вчителя – це не просто освоєння нових додатків, а цілісний процес формування умінь і навичок, які поєднують педагогічну майстерність із технічними знаннями та творчим підходом до навчання. Саме такий вчитель може зробити цифрові технології справжнім інструментом для якісного вивчення лексикології в середній школі.

Перешкоди та шляхи подолання. Цифровізація навчання української мови в основній школі стикається з низкою суттєвих перешкод, які впливають на ефективність впровадження сучасних технологій. Однією з проблем є нерівномірний доступ до технічних ресурсів – багато шкіл, особливо в сільській місцевості, не мають достатньої кількості комп'ютерів чи стабільного інтернет-з'єднання. Це призводить до ситуації, коли вчитель має бажання застосувати інтерактивні платформи або онлайн-тести, але фізично не може це зробити через технічні обмеження. Недостатній рівень цифрової грамотності як учителів, так і учнів, стає суттєвим бар'єром. Часто педагоги не володіють навичками створення або адаптації цифрових освітніх матеріалів, а учні не завжди можуть самостійно орієнтуватися у різноманітні додатки та платформи. Без чітких рекомендацій і навчальних програм для вчителів важко системно впроваджувати цифрові інструменти в уроки лексикології. Відсутність достатньої мотивації та страх змін також уповільнюють процес переходу до цифрового навчання (Соломаха А., 2020).

Подолати ці перешкоди можна через комплексний підхід. По-перше, важливим кроком є інвестування у модернізацію технічної бази шкіл, забезпечення їх якісним інтернетом та пристроями. По-друге, необхідно розробляти та впроваджувати системні курси підвищення кваліфікації для вчителів, де вони зможуть не тільки опанувати цифрові платформи, а й навчитися розробляти власні інтерактивні вправи, грамотно інтегрувати технології у навчальний процес. Хорошим є тренінги, що включають практичну роботу зі створення веб-

квестів або використання Google Forms для формувального оцінювання.

Слід стимулювати обмін досвідом серед педагогів через професійні спільноти, форуми та вебіари, де вони можуть ділитися успішними практиками та вирішувати проблеми колективно. Учням варто поступово формувати цифрові навички через інтеграцію простих інструментів у щоденне навчання, що знижує рівень тривожності і допомагає комфортніше освоювати нові технології. Системна підтримка з боку освітніх установ, державних програм і самих педагогів здатна мінімізувати існуючі перешкоди і забезпечити успішну цифрову трансформацію навчання української мови в основній школі.

Висновки та перспективи. Цифровізація викладання української мови в основній школі відкриває широкі можливості для модернізації освітнього процесу. Поєднання традиційних і цифрових методів дозволяє не лише підвищити зацікавленість учнів у вивченні лексичного матеріалу, а й досягати високих результатів у формуванні лексичної компетентності, розвитку мовленнєвої активності та критичного мислення.

Результати дослідження підтверджують, що сучасні цифрові платформи, інтерактивні вправи, мобільні додатки й онлайн-ресурси можуть значно посилити ефективність вивчення лексикологічного матеріалу, якщо вони використовуються педагогічно обґрунтовано. Успішна цифровізація залежить також від рівня цифрової компетентності вчителя, його здатності інтегрувати технології відповідно до вікових та когнітивних особливостей учнів середньої школи. У ході дослідження встановлено, що найрезультативнішими є ті моделі викладання, які забезпечують поєднання класичних форм навчання з мультимедійною підтримкою, враховують індивідуальні траєкторії навчання та дозволяють реалізовувати принципи персоналізації.

Отже, цифровізація не є просто технічним доповненням до навчального процесу, а виступає одним із ключових чинників інноваційної трансформації сучасної мовної освіти в Україні.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Концепція Нової української школи. 2016. 40 с. URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>
2. Корицька Г. Р. Шкільна мовна освіта в умовах розвитку електронного навчального середовища. E-learning у теорії та практиці навчання суспільно-гуманітарних дисциплін: кол. монограф. / за заг. ред. Г. Р. Корицької, Т. М. Путій. Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2017. С. 40–54. URL: <https://www.academia.edu/34826239>
3. Омельчук С. А. Сучасні тренди розвитку української лінгвометодики: глобальний і наці-

ональний виміри. *Зб. наук. пр. «Педагогічні науки»*. 2024. Вип. 105. С. 5–13. URL: <https://ps.journal.kspu.edu/index.php/ps/article/view/4568/4034>

4. Самойленко А. В. Інформаційні ресурси навчання лексикології української мови в умовах цифрового освітнього середовища. *Матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»*: Зб. наук. праць. Переяслав, 2023. Випуск 91. С. 83–85. URL: <https://0a30397da1.clvaw-cdnwnd.com/12ac69b5c0bec343f11779551473023e/200000520-03ba203ba5/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA%2091-4.pdf?ph=0a30397da1>

5. Соломаха А. В. Підготовка майбутніх учителів до використання цифрових технологій у процесі раннього навчання іноземної мови. *ResearchGate*. 2020. №3(30). С. 107–122. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/36293/2/SOLOMAHA_PFTDELFL_PI_20.pdf

REFERENCES:

1. Ministerstvo osvity i nauky Ukrainy. (2016). *Kontseptsiiia Novoi ukrainskoi shkoly [The Concept of the New Ukrainian School]*. 40 p. Retrieved from <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> [in Ukrainian].
2. Korytska, H. R. (2017). *Shkilna movna osvita v umovakh rozvytku elektronnoho navchalnoho seredovyscha [School language education in the conditions of electronic learning environment development]*. In H. R. Korytska & T. M. Putii (Eds.), *E-learning u teorii ta praktytsi navchannia suspilno-humanitarnykh dysyplin* (pp. 40–54). Ivano-Frankivsk: Symfonia forte. Retrieved from <https://www.academia.edu/34826239> [in Ukrainian].
3. Omelchuk, S. A. (2024). *Suchasni trendy rozvytku ukrainskoi lnhvometodyky: hlobalnyi i natsionalnyi vymiry [Modern trends in the development of Ukrainian linguomethodology: global and national dimensions]*. *Pedahohichni nauky*, (105), 5–13. Retrieved from <https://ps.journal.kspu.edu/index.php/ps/article/view/4568/4034> [in Ukrainian].
4. Samoilenko, A. V. (2023). *Informatsiini resursy navchannia leksykologii ukrainskoi movy v umovakh tsyfrovoho osvitnoho seredovyscha [Information resources for teaching Ukrainian language lexicology in a digital educational environment]*. *Tendentsii ta perspektyvy rozvytku nauky i osvity v umovakh hlobalizatsii* (Issue 91, pp. 83–85). Pereiaslav. Retrieved from <https://0a30397da1.clvaw-cdnwnd.com/12ac69b5c0bec343f11779551473023e/200000520-03ba203ba5/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA%2091-4.pdf?ph=0a30397da1> [in Ukrainian].
5. Solomakha, A. V. (2020). *Pidgotovka maibutnikh uchyteliv do vykorystannia tsyfrovyykh tekhnolohii u protsesi rannioho navchannia inozemnoi movy [Preparing future teachers to use digital technologies in early foreign language teaching]*. *ResearchGate*, 3(30), 107–122. Retrieved from https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/36293/2/SOLOMAHA_PFTDELFL_PI_20.pdf [in Ukrainian].

Дата першого надходження рукопису до видання: 29.07.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 28.08.2025

Дата публікації: 30.09.2025